

Algemene Raad-stageverlenging ivm stageonderbreking en parttime werken

BESLISSING

van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten inzake het beroep ingesteld door:

Mevrouw mr. X

tegen de beslissing van:

De Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement A d.d. 24 juni 2003, waarin aan mr. Y wordt medegedeeld dat de stage van appellante met 5,4 maanden zal worden verlengd en de stageverklaring in december 2003 zal worden uitgereikt.

Verloop van de procedure

1. Bij brief van 19 juni 2003 heeft de adjunct-secretaris van de Raad van Toezicht A (hierna: Raad van Toezicht) aan mr. Y, patroon van mevrouw mr. X, verder te noemen appellante, bericht dat de stage van appellante, wegens een onderbreking gedurende 6 maanden en part time (4 dagen per week) werken gedurende 11 maanden, in totaal met 8,2 maanden zou worden verlengd. Op de verlenging zou volgens vast beleid een periode van 2 maanden in mindering worden gebracht. Nadat mr. Y bij brief van 23 juni 2003 de Raad van Toezicht er op had gewezen dat de stage van appellante niet gedurende 6 maar gedurende 5 maanden onderbroken was geweest, heeft de Raad van Toezicht bij brief van 24 juni 2003 aan mr. Y bericht dat, gelet op het feit dat de stage van appellante gedurende 5 maanden onderbroken is geweest en rekening houdend met een bijtelling van 20% wegens parttime werken, de stageverklaring aan haar zal worden uitgereikt in december 2003.
2. Bij op 22 juli 2003 ontvangen beroepschrift van 18 juli 2003 heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld bij de Algemene Raad.
3. De openbare hoorzitting heeft plaatsgevonden op 22 september 2003.
4. Bij de hoorzitting waren op uitnodiging aanwezig appellante, mevrouw mr. Z, adjunct-secretaris van de Raad van Toezicht A, alsmede mr. Y voornoemd en mevrouw mr.

T, stafmedewerker op het Bureau van de Orde van Advocaten te A.

5. Namens de Algemene Raad waren aanwezig de aan de voet van deze beslissing vermelde leden en mevrouw mr. M.A. Smid, secretaris.

Van de openbare hoorzitting is een verslag gemaakt dat gelijktijdig met deze beslissing aan belanghebbenden zal worden toegezonden.

6. De Algemene Raad heeft kennis genomen van alle op de zaak betrekking hebbende stukken.

Standpunt van de Raad van Toezicht

7. De Raad van Toezicht heeft zijn besluit als volgt gemotiveerd:

- Bij de berekening van de stage-onderbreking voor de duur van 6 maanden was nog geen rekening gehouden met een bijtelling van 20 % wegens part time werken.
- Daarnaast is de verlenging van de stageduur over het jaar dat part time is gewerkt naar beneden afgerond, zodat deze uitkomt op 2 maanden, in plaats van op 2,4 maanden.
- Uitgaande van een stage-onderbreking van 5 maanden in plaats van 6 en een verlenging met 20 % over het laatste jaar zou de stage met 5,4 maanden moeten worden verlengd tot eind november 2003, hetgeen neerkomt op uitreiking van de stageverklaring in december 2003.

Ter zitting heeft de Raad van Toezicht nog het navolgende doen aanvoeren:

- Gelet op artikel 9b lid 1 Advocatenwet duurt de stage 3 jaar, waarbij de praktijk full time moet worden uitgeoefend.
- Het beleid van de Raad van Toezicht A houdt in dat in geval van verlenging van de stage na 3 jaar een maximale periode van 2 maanden afwezigheid wegens bijvoorbeeld ziekte op de verlenging in mindering wordt gebracht.
- Op grond van dit beleid is de stage van appellante, die de praktijk niet heeft uitgeoefend van 31 januari 2002 tot 1 juli 2002 en vanaf 1 juli 2002 4 dagen per week de praktijk uitoefende, verlengd met 6 maanden en niet met 8 maanden.
- Appellante heeft de praktijkuitoefening opnieuw gestopt per 16 september 2003, zodat de stage wederom moet worden verlengd. Pas na praktijkhervatting door appellante kan worden bepaald met hoe lang, waarbij een vermindering met 2 maanden niet opnieuw zal worden toegepast.
- De huidige verlenging van de stage van appellante is gebaseerd op de bepaling in artikel 9b lid 2 Advocatenwet, die volgens de Raad van Toezicht inhoudt dat de duur van de stage wordt verlengd indien de praktijk niet gedurende 3 jaar full time is uitgeoefend.
- Voor de verlenging van de stageduur tot 3 jaar full time ziet de Raad van Toezicht geen verschil in niet-werken of part time werken.

- Uitgangspunt blijft dat de advocatenstage 3 jaar full time duurt, ongeacht geslacht.
- De overwegingen van de Algemene Raad in diens beslissing van 10 juli 2000, betreffende de duur van de advocatenstage in relatie tot deeltijdwerk, onderschrijft de Raad van Toezicht en hij acht deze ook van toepassing op onderbreking van de stage, om welke reden ook.
- De Raad van Toezicht acht 3 jaar full time werkzaam zijn minimaal noodzakelijk om de praktijk geheel zelfstandig te kunnen uitoefenen en verwijst hiervoor tevens naar het beleid van de Algemene Raad inzake stageverkortingen, op pagina 392 van het Vademecum 2003, Wet- & Regelgeving.
- De uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999 acht de Raad van Toezicht onjuist. Het beleid van de A'se Raad in deze is voor alle stagiaires gelijk, ongeacht geslacht: minimaal 3 jaar full time stage is vereist.
- Artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 bepaalt dat niet-uitoefening van de praktijk van rechtswege leidt tot schorsing van de stage en sommige Raden van Toezicht baseren de verlenging van de stage op dat artikel.
- Het beroep van appellante dient volgens de Raad van Toezicht dan ook ongegrond te worden verklaard.

Standpunt van appellante

8. Appellante brengt de gronden van haar beroep als volgt naar voren.

- De Commissie Gelijke Behandeling heeft in haar uitspraak van 20 juli 1999 bepaald dat verlenging van de stageperiode als gevolg van afwezigheid wegens zwangerschapsverlof in strijd is met de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en dat de stage in verband met de afwezigheid wegens zwangerschapsverlof uitsluitend mag worden verlengd indien na individuele toetsing van de bekwaamheid van de stagiaire wordt geconcludeerd dat deze onvoldoende is voor de uitreiking van de stageverklaring.
- Tijdens een gesprek op 8 juli 2003 heeft de mentor van appellante, mr. S, haar te kennen gegeven dat zij over voldoende bekwaamheid beschikt om de stageverklaring uitgereikt te krijgen.
- De Raad van Toezicht heeft daarom ten onrechte de stage verlengd met 2 maanden.
- Omdat volgens Vast Beleid van de Raad van Toezicht een onderbreking van de stage met meer dan twee maanden pas aanleiding is voor verlenging van de stage, heeft de Raad van Toezicht ten onrechte de stage verlengd wegens de afwezigheid van appellante gedurende de periode van 27 juni 2002 tot 1 juli 2002.
- Ten onrechte heeft de Raad van Toezicht de stage verlengd in verband met haar afwezigheid van 5 maanden, enerzijds omdat de afwezigheid wegens zwangerschapsverlof betreft en de verlenging daarom in strijd is met de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling en anderzijds omdat zij, afgezien van het zwangerschapsverlof, niet langer dan twee maanden afwezig is geweest.

Ter zitting heeft appellante nog het volgende aangevoerd:

- De Raad van Toezicht heeft in de beslissing niet onderbouwd dat appellante als gevolg van haar afwezigheid wegens zwangerschapsverlof niet genoeg ervaring zou hebben opgedaan om de stageverklaring te kunnen krijgen, maar de stage uitsluitend verlengd op grond van het zwangerschapsverlof.
- Een onderzoek naar haar vakbekwaamheid zou positief voor haar uitvallen.
- De Commissie Gelijke Behandeling heeft in de uitspraak van 20 juli 1999 bepaald dat de regels omtrent stage van advocaten voldoende ruimte bieden om vast te stellen of de stagiaire voldoende praktijkervaring en kennis heeft opgedaan, anders dan door het verstrijken van de stagetermijn. Deze regels zijn te vinden in artikel 9b Advocatenwet, artikel 10 Stageverordening 1988 en voor het arrondissement A in de Opleidingsmaatregel 1997 en die van 2002.
- De Raad van Toezicht had de stage in elk geval niet mogen verlengen met de maand die appellante wegens ouderschapsverlof afwezig was en handelt, door dit wel te doen, in strijd met haar eigen beleid.

Beslistermijn

9. Op grond van artikel 7:24 lid 1 Awb verstrijkt de beslistermijn van zestien weken, uitgaande van ontvangst van het beroepschrift op 22 juli 2003, op 11 november 2003, terwijl de beslissing volgens lid 4 van dat artikel voor ten hoogste acht weken kan worden verdaagd tot 6 januari 2004.

Beoordeling van het beroep

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

10. Op grond van artikel 9b lid 5 Advocatenwet staat voor belanghebbenden administratief beroep open op de Algemene Raad tegen de verlenging van de stage ingevolge artikel 9b lid 2 Advocatenwet. Het onderhavige besluit van de Raad van Toezicht, inhoudende een verlenging van de stage van appellante, is een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, gericht op enig rechtsgevolg als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht.

11. In artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat onder een belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Appellante is te beschouwen als belanghebbende, nu het besluit van de Raad van Toezicht betreft de verlenging van de duur van haar stage.

12. Het administratief beroepschrift, gericht tegen het besluit van de Raad van Toezicht

van 24 juni 2003, dat door verzending aan de patroon van appellante, bij wie zij kantoorhoudt, is bekendgemaakt, is op 22 juli 2003 ontvangen op het Bureau van de Orde.

13. Het beroep is ontvankelijk, nu het conform artikel 19 lid 2 Stageverordening 1988 junctis de artikelen 3:41, 6:7, 6:8 lid 1, en 6:9 Awb door appellante als belanghebbende is ingediend binnen zes weken na de verzending van het bestreden besluit op 24 juni 2003.

Ten gronde

14. Artikel 9b lid 1 Advocatenwet bepaalt dat elke advocaat gedurende de eerste 3 jaar waarin hij als zodanig is ingeschreven verplicht is als stagiaire de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een andere advocaat, de patroon.

Artikel 9b lid 2, tweede volzin Advocatenwet bepaalt dat de duur van de stage kan worden verlengd met ten hoogste drie jaar indien de Raad van Toezicht van oordeel is dat de stagiaire nog niet over voldoende praktijkervaring beschikt.

Artikel 10 lid 1 Stageverordening 1988 bepaalt dat de verplichting de praktijk uit te oefenen onder toezicht van een patroon eindigt zodra de duur van de stage op de voet van het bepaalde in artikel 9b van de Advocatenwet is verstreken **en** de Raad van Toezicht, gehoord de patroon en de stagiaire, oordeelt dat de stagiaire naar behoren aan de bij of krachtens de Stageverordening 1988 gestelde eisen heeft voldaan en tevens over voldoende praktijkervaring beschikt.

15. Appellante is beëdigd op 13 juni 2000. Het Stagereglement 2000 van de Raad van Toezicht is van toepassing op stagiaires die op of na 23 juni 2000 zijn beëdigd, zodat het daaraan voorafgaande Stagereglement van de Raad van Toezicht A, dat van 4 oktober 1997, op appellante van toepassing is.

16. Artikel 5 van het Stagereglement van 4 oktober 1997 luidt:

De stage eindigt niet dan nadat de Raad, op de voet van artikel 10 van de Stageverordening 1988, heeft vastgesteld dat de stagiaire "tevens over voldoende praktijkervaring beschikt". In dat kader acht de Raad het aangewezen dat:

a) de stagiaire in ieder geval een aantal keren in rechte is opgetreden (ter gelegenheid van een mondelinge behandeling, pleidooi, enquête en/of comparitie);

b) de stagiaire tijdens de stage in ieder geval een aantal processtukken heeft vervaardigd, althans aan het redigeren daarvan een belangrijk aandeel heeft geleverd, waarbij bij laatstbedoelde categorie wordt gedacht aan processtukken in omvangrijke en/of ingewikkelde aangelegenheden

c) de stagiaire tijdens de stage tenminste op twee rechtsgebieden ervaring heeft

opgedaan, waarbij onder rechtsgebieden (in ieder geval) worden verstaan de voorkeursgebieden aan de hand waarvan de rubricering in rechtsgebieden is aangebracht in het (laatstelijk verschenen) Jaarboek Advocatuur.

17. Appellante heeft ter zitting naar dit artikel verwezen en aangevoerd dat in artikel 7 van de Opleidingsmaatregel 2002 van de Raad van Toezicht het onder a) gestelde nader is gepreciseerd in: men moet tenminste vijf maal in rechte opgetreden hebben en ten aanzien van het onder b) gestelde is bepaald dat het aantal vervaardigde processtukken tenminste tien dient te bedragen. Zij stelt zelf meer dan tien keer in rechte te zijn opgetreden en tenminste dertig processtukken te hebben gemaakt, terwijl zij werkzaam is in de algemene praktijk op meerdere rechtsgebieden, zodat zij voldoet aan het vereiste van het hebben van voldoende praktijkervaring.

18. Appellante stelt in haar beroepschrift dat haar zwangerschapsverlof heeft geduurd van 31 januari 2002 tot 27 juni 2002 en dat haar ouderschapsverlof duurde van 27 juni tot 1 juli 2002. Ter zitting is vastgesteld dit een verschrijving van appellante betreft en dat zij bedoeld heeft te stellen dat het zwangerschapsverlof duurde tot 27 mei 2002 plaats van tot 27 juni 2002 en dat aansluitend het ouderschapsverlof van appellante duurde van 27 mei tot 1 juli 2002.

19. De Commissie Gelijke Behandeling oordeelde in de uitspraak van 20 juli 1999 (JAR 1999,179):

“4.5

.....

In de onderhavige zaak is voorts van belang de zienswijze van het HvJEG, zoals neergelegd in de zaak CNAVTS versus E. Thibault.

In dit arrest overweegt het Hof dat de toekenning van rechten wat betreft zwangerschap en moederschap (zoals het zwangerschapsverlof) beoogt het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ter zake van zowel de toegang tot arbeid als de arbeidsvoorwaarden te verzekeren (zoals ook erkend in richtlijn 76/207/EG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, PB L 39, blz. 40).

Dit brengt volgens het HvJEG mee dat een wezenlijke en niet een formele gelijkheid wordt nagestreefd. Er mogen dan ook geen nadelige consequenties aan het zwangerschapsverlof worden verbonden.

4.6

Het bovenstaande heeft naar het oordeel van de Commissie tot gevolg dat ook als het gaat om de toegang tot het vrije beroep benadeling vanwege zwangerschapsverlof leidt tot direct onderscheid op grond van geslacht.

4.9.

De Commissie erkent dat de wederpartij bij het te voeren beleid inzake verlenging van de stageperiode vanwege afwezigheid op grond van zwangerschap, rekening dient te houden met eisen van bekwaamheid, zoals deze voor een behoorlijke beroepsuitoefening noodzakelijk worden geacht. De wederpartij mag daarbij echter niet de grenzen overschrijden van hetgeen -zoals hierboven uiteengezet- voortvloeit uit de gelijke behandelingsvoorschriften. Het laatste is niet het geval indien de wederpartij in geval van zwangerschap toetst of -zoals in het geval van verzoekster- aan de wettelijke voorwaarden is voldaan en de noodzakelijke praktijkervaring inmiddels aanwezig is. Zwangerschap zou immers - zonder benadeling van vrouwen- anders dan ziekte worden behandeld als van verlenging wordt afgezien indien in het individuele geval blijkt dat deze twee voorwaarden inderdaad zijn vervuld. De betreffende regels ten aanzien van de stage van advocaten bieden ruimte voor de vaststelling van de vakbekwaamheid van betrokkene anders dan door het enkele verstrijken van de stagetermijn."

20. In de uitspraak van de Algemene Raad van 29 november 2002, waarin centraal stond de vraag of de stageduur mocht worden verlengd bij werkzaamheid in deeltijd, in dit geval 36 uur, concludeerde de Algemene Raad dat 40 uur nog steeds de normwerktijd is. Zwangerschapsverlof speelde in die zaak geen rol. Tevens overwoog de Algemene Raad dat de Raad van Toezicht geen beoordelingsvrijheid heeft bij het werkzaam zijn in deeltijd. Wel bestaat volgens de Algemene Raad die beoordelingsvrijheid, blijkens de tweede volzin van artikel 9b Advocatenwet, bij stageverlenging wegens nog niet beschikken over voldoende praktijkervaring.

21. Deze overweging hanteerde de Algemene Raad eerder in twee uitspraken van 10 juli 2000, te vinden op www.advocatenorde.nl. In de uitspraken van 10 juli 2000 heeft de Algemene Raad zich uitgelaten over de Richtlijn 76-207-EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen (9 februari 1976, PbEG/039/40) inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen in het arbeidsproces. De Algemene Raad heeft toen geoordeeld dat artikel 9b lid 2 eerste volzin van de Advocatenwet voorrang heeft op de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en dat laatstgenoemde wet niet van toepassing is op de bevoegdheid van de Raad van Toezicht tot verlenging van de stage op grond van artikel 9b lid 2 eerste volzin van de Advocatenwet. Voorts achtte de Algemene Raad artikel 9b lid 2 eerste volzin van de Advocatenwet niet in strijd met de verplichtingen, voortvloeiende uit Richtlijn 76/207/EEG. De Algemene Raad was van oordeel dat het bepaalde in artikel 9b lid 2 eerste volzin van de Advocatenwet geen directe discriminatie van vrouwelijke stagiaires ten opzichte van mannelijke stagiaires inhoudt, nu deze bepaling voor mannelijke en vrouwelijke stagiaires gelijk is.

22. Mede naar aanleiding van de overwegingen in de bovenaangehaalde beslissingen van 10 juli 2000, stelt de Algemene Raad voorop dat krachtens artikel 9b Advocatenwet voor de duur van de stage drie jaar voltijd, dat wil zeggen 40 uur per week, uitgangspunt is. Indien de stagiaire zijn of haar werkzaamheden in deeltijd verricht, leidt dit op grond van artikel 9b tweede lid, eerste volzin van de Advocatenwet tot een evenredige verlenging van de stage.

Artikel 9b, tweede lid, tweede volzin van de Advocatenwet biedt ruimte om een beleid te voeren waarin evenredige verlenging van de stage plaatsvindt als de stagiaire de periode van drie jaar onderbreekt om andere redenen, zoals bijvoorbeeld ouderschapsverlof of een wereldreis, omdat deze omstandigheden zowel mannelijke als vrouwelijke stagiaires kunnen betreffen. De Raad van Toezicht voert een dergelijke beoordelingspraktijk, zoals namens de Raad ter zitting is aangevoerd.

23. Blijkens de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999 leidt een verlenging van de stage wegens zwangerschapsverlof, anders dan werkzaamheden in deeltijd, tot directe discriminatie van vrouwelijke stagiaires, nu alleen vrouwen zwanger kunnen worden. De Algemene Raad kan zich vinden in de overwegingen van de Commissie, dat een Raad van Toezicht de grenzen van de gelijke behandelingsvoorschriften niet overschrijdt indien in geval van zwangerschap van een stagiaire, in het kader van een eventuele verlenging van de stageperiode, wordt getoetst of aan de wettelijke voorwaarden is voldaan en de noodzakelijke praktijkervaring inmiddels aanwezig is. Als deze toetsing heeft plaatsgevonden en daarbij zou worden geconstateerd dat niet is voldaan aan de wettelijke voorwaarden of dat de stagiaire niet voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid die noodzakelijk zijn voor een goede beroepsuitoefening, zijn de door de Commissie gestelde voorwaarden vervuld en zou dit aanleiding kunnen zijn voor verlenging van de stage, zonder overtreding van de gelijke behandelingsvoorschriften. De Algemene Raad is van oordeel dat het geval van appellante juridisch identiek is aan het geval waarover de Commissie Gelijke Behandeling op 20 juli 1999 heeft geoordeeld.

24. De Algemene Raad is derhalve van oordeel, met inachtneming van zowel het van toepassing zijnde artikel 5 Stagereglement van 4 oktober 1997 in het arrondissement A, als de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling van 20 juli 1999, dat de Raad van Toezicht niet zonder voorafgaande toetsing van de door appellante opgedane praktijkervaring heeft kunnen besluiten dat de stage van appellante wegens haar zwangerschapsverlof wordt verlengd.

Noch uit het bestreden besluit, noch uit hetgeen namens de Raad van Toezicht ter zitting is aangevoerd, is gebleken dat appellante niet reeds over voldoende ervaring en vakbekwaamheid beschikt welke noodzakelijk zijn voor de goed beroepsuitoefening als advocaat en procureur. Namens de Raad van Toezicht is ter zitting bevestigd hetgeen door appellante is aangevoerd, te weten dat de mentor, mr. S, in een gesprek heeft verklaard dat appellante over voldoende vakbekwaamheid beschikt om in aanmerking te komen voor de stageverklaring.

De Algemene Raad gaat er daarom van uit dat er geen aanleiding is de stage van appellante te verlengen wegens het nog niet voldoen aan de wettelijke voorwaarden of de eisen van vakbekwaamheid.

25. Partijen verschillen niet van mening over de vraag of de stageduur verlengd behoort te worden in verband met de deeltijdwerkzaamheden van appellante.

26. Nu de Algemene Raad op grond van het hiervoor overwogene het besluit van de Raad van Toezicht zal vernietigen en het beroep van appellante gegrond zal verklaren, zal hij zelf moeten bepalen op welke datum de stage van appellante zal zijn geëindigd. Daarbij gaat hij uit van de navolgende berekening van de stageduur van appellante:

- 13 juni 2000 (datum van beëdiging) tot 31 januari 2002: 19,5 maanden voltijd
- 31 januari tot 27 mei 2002 (zwangerschapsverlof): 4 maanden voltijd
- onderbreking van de stage van 27 mei tot 1 juli 2002 wegens ouderschapsverlof
- part time 4 dagen per week: 80% van 1 juli 2002 tot en met 31 december 2002: 4,8 maanden voltijd
- part time 4 dagen per week: 80% van 1 januari tot en met 15 september 2003: 6,8 maanden voltijd

zodat per 15 september 2003 de stage van appellante 35,1 maanden heeft geduurd en daarmee nog niet is voltooid.

Het vaste beleid van de Raad van Toezicht A, inhoudende dat in het geval een verlenging van de stage aan de orde is, rekening wordt gehouden met een periode van afwezigheid van maximaal 2 maanden wegens ziekte of andere omstandigheden behoort in dit geval buiten toepassing te blijven, omdat een verlenging van de stage eerst aan de orde is nadat drie jaar zijn verstreken, zodat de onderbreking van de stage door appellante van 27 mei tot 1 juli 2002 niet 'wegvalt' tegen de maximaal twee maanden die de Raad van Toezicht op een verlenging van de stage in mindering pleegt te brengen.

Zou in deze de redenering van appellante worden gevolgd dan zou voor iedere stagiaire in A gelden dat de stage is voltooid na 3 jaar minus 2 maanden.

27. Appellante heeft de praktijkuitoefening per 16 september 2003 wederom onderbroken wegens zwangerschapsverlof. Gelet op de eerder aangehaalde uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling mag ook deze onderbreking van de stage niet leiden tot verlenging van de stageduur, zodat fictief moet worden uitgegaan van voltijdse werkzaamheden vanaf 16 september 2003. Dit leidt ertoe dat de stage van appellante geacht kan worden te zijn voltooid op 15 oktober 2003 en nu appellante ook volgens de Raad van Toezicht voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid is er geen grond voor verlenging van de stage van appellante na 15 oktober 2003.

BESLISSING

De Algemene Raad:

1. verklaart appellante ontvankelijk in haar beroep
2. verklaart het beroep van appellante gegrond en vernietigt het besluit van de Raad van Toezicht van 24 juni 2003 waarin is bepaald dat de stage van appellante wordt verlengd en de stageverklaring aan haar eerst kan worden uitgereikt in december 2003.
3. verklaart dat de stage van appellante is voltooid per 15 oktober 2003 als bedoeld in artikel 10 lid 2 Stageverordening 1988.

Aldus gedaan te 's-Gravenhage op 11 november 2003 door mrs. J.H. Brouwer, W.K. van Duren, J.N. de Blécourt, Van den Wall Bake en E. van Liere, in aanwezigheid van mr. M.A. Smid, secretaris.

J.H. Brouwer
Algemeen deken

M.A. Smid
secretaris

Deze beslissing is verzonden op: 11 november 2003

Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden binnen zes weken na de datum van verzending beroep instellen bij de Rechtbank te A, sector bestuursrecht.